

Op 4 maart 1958 nam ik met een loupe de sporenlichaampjes waar. Deze zijn zwart. De sporen waren onder de microscoop kleurloos en staafvormig en maten $10 \times 1,3 \mu$.

De naam is Septoria azaleae Vogl. De ziekte komt naast Anthurium ook op Azalea voor.

v.d. Heimstraat 11, Delft.

K. Bakker.

MYCOLOGISCH NIEUWS

17. Pluteus leoninus (Schaeff ex Fr.) Quéf. en zijn dubbelganger.

Wat was het vroeger toch gemakkelijk. Je hoefde op bovengenoemde soort maar een keer op een excursie gewezen te worden en daarna herkende je hem telkens weer. Immers, een Pluteus met een prachtig gele hoed (goudgeel wordt er wel eens gezegd), op bladhumus of afgevalen takjes, dat was Pl. leoninus. Determineren was niet nodig, er verder nauwkeurig naar kijken ook niet, hup mee in de tentoonstelling-mand.

Maar, was het wel Pluteus leoninus? Voordat deze vraag wordt beantwoord, een kort overzicht over de recente geschiedenis.

1953. — Kühner & Romagnesi beschrijven in hun „Flore” een pluteus leoninus sensu Fayod, die gekarakteriseerd is door een goudgele hoed, die berijpt of fluwelig of zelfs harig is door [een bedekking van] langwerpige, knotsvormige of spoelvormige cellen (pag. 421). In een noot (pag. 425) verklaart Kühner zich nader door te zeggen, dat hij er aan vasthoudt deze soort leoninus te noemen, ofschoon Fries de hoed als kaal beschreef. Maar, zegt Kühner, in hoever kun je daar nu op aan. Kijk nu eens hoe die vroegere auteurs, Fries vooral, de hoedbekleding van de toch zeer verschillende en zo karakteristieke, Coprinus-soorten beschreven. En bovendien, vervolgt Kühner, als je nu een heel jong exemplaar van Pl. leoninus met de loupe bekijkt, dan staan die cellen van de hoedbekleding nog netjes dicht tegen elkaar en dan lijkt de hoed werkelijk kaal, of hoogstens berijpt.

1956. — Singer houdt zich in een overzicht over de Pluteus-soorten van de hele wereld (in Trans. Brit. Mycol. Soc. 39) geheel aan de zienswijze van Kühner.

1956. — Kühner & Romagnesi Compléments à la „Flore analytique” (in Bull. Soc. Mycol. France 72). Het volgende onderdeel is echter van Romagnesi alleen, want hij gelooft er ineens niet meer in. Hij had namelijk een exemplaar gevonden (weliswaar één enkel exemplaar, dat wel erg nauw verwant leek met Pl. lutescens, doch wat habitus betreft eerder weg had van Pl. luteomarginatus, maar....) met een gladde, kale

hoed. Dit leek hem nu de echte leoninus van Fries, terwijl die leoni-
nus in de zin van Kühner slechts een vorm voorstelde van de alpine
Pl. luteomarginatus, zoals door Rolland beschreven.

1958. — Damblon, Darimont & Lambinon, drie Belgische vrienden,
die een bijdrage leverden tot de kennis van de fungus flora van Hoog-
en Midden-België (in Lejeunia 20), vonden ook een leoninus-achtig
ding, ook één exemplaar en herkenden hierin onbetwistbaar de soort
van Fayod, nl. met een hoed „velouté à hispide par la présence de
cellules allongées, plus ou moins fusoides," zoals die ook door Ricken,
Konrad & Maublanc, Lange en Kühner was opgevat. De Belgen zwegen over
Pl. luteomarginatus (jammer, want daar had Romagnesi het immers over),
en noemden hun vondst Pl. fayodii, ter ere van de Fransman, die als
eerste een duidelijke beschrijving had gegeven.

Zo worden we in plaats van met één, met twee soorten geconfron-
teerd, die op een minutieus, maar met de loupe goed zichtbaar en in
het geslacht Pluteus heel belangrijk, kenmerk onderscheiden worden.

Welke van de twee komt in ons land voor? Of hebben wij beide? Ge-
lukkig hebben wij materiaal, verschillende vondsten op alcohol (waar-
van ik er overigens maar twee kan vertrouwen) en twee in gedroogde
toestand. Alle vier hebben gemeen, dat de hoed fijn behaard is! De be-
schrijving, die ik vroeger van een der gedroogde vondsten had gemaakt,
luidt als volgt:

hoed.... fijn en kort behaard aan de rand, vlokkig-wrattig naar de
umbo.... Dus moet nu, wat wij gewend waren Pluteus leoninus te noemen,
Pluteus fayodii heten? Ter onderscheiding van de twee, zeker, ook al
is de laatste naam (door een laat ik zeggen technische fout van de drie
Belgen, waarvan de explicatie in dit verband niet op zijn plaats is)
niet geldig gepubliceerd. Maar we moeten bepaald niet vergeten juist
nu naar de echte Pl. leoninus te gaan zoeken.

R.A. Maas Geesteranus.

EEN TIP VOOR ONZE POSTZEGELVERZAMELENDE MYCOLOGEN

Er is op het ogenblik in de postzegelhandel een serie postzegels
te verkrijgen van Tsjechoslowakije met afbeeldingen van de volgende
paddestoelen: Boletus edulis, Krombholzia rufescens, Armillariella
mellea, Amanita muscaria en Lepiota procera. De namen worden zowel in
het Latijn als in de locale taal vermeld. De waarden zijn 30, 40, 60,
1.40 en 1.60 L.

Er is sprake van, dat ook door Roemenië een serie postzegels met